

det er det, som det ærede Medlem mindst kan staa for. Men det ærede Medlem udtaler ikke saadant noget, og derfor bliver der ikke Anledning for mig til af den Grund at trække paa Smilebaandet ad det ærede Medlem. Men der kunde maaske være Grund til det for den Højtidelighed, hvormed det ærede Medlem jo altid tager sig selv, og som skal staa i en saa forærdelig Modsætning til den Letsindighed, hvormed vi andre omgaas alvorlige Sager. Men hvad Tjenestemændene angaar, er der vist ingen Tvivl om, at den Maade, vi har taget denne Sag paa, er den, Tjenestemændene anerkender, det er den, Tjenestemændene er glade for, og den Maade, som Sagen er taget paa fra det konservative Folkepartis Side og af det ærede Medlem Hr. Johannes Lou og det ærede Medlem Hr. Pürschel, misbilliger Tjenestemændene, fordi det i Virkeligheden har været en Sabotering af Forsøgene paa at skaffe Tjenestemændene den Ordning, de var fuldt tilfredse med. Det fremgik jo ogsaa klart af det ærede Medlem Hr. Johannes Lous Udtalelser, naar han sagde: Vi har fra første Færd modsat os det Forslag, som kom fra Finansministeren. Ja, det er rigtigt, det konservative Folkeparti har fra første Færd modsat sig det Lovforslag, der kom fra Finansministeren, men det var det Forslag, som kom fra Tjenestemændene, og dertor har det konservative Folkeparti fra første Færd og til sidste Handling modsat sig det Forslag, som Tjenestemændene havde ønsket gennemført her i Rigsdagen. Det kommer det konservative Folkeparti aldrig bort fra. Det er jo muligt, naar det konservative Folkeparti i Fremtiden skal til at forsvare Stillingen til denne Perodes Lønforhandling i Rigsdagen, at det vil blive ligesaa svært, som det øjensynlig har været — hvad der jo har skinnet igennem under denne Forhandling — at skulle forsvare den mærkelige Stilling, som det konservative Folkeparti indtog, da der sidste Gang var Lønforhandlinger i den danske Rigsdag. Det konservative Folkeparti faar i Fremtiden Lønforhandlinger fra to Perioder at forsvare. Det bliver værre og værre for de ærede Medlemmer af dette Parti at forsvare deres Sabotering af de Forslag, der kan bringe Tjenestemændene virkelige Lønforbedringer — og en Sabotering har deres Arbejde i denne Sag været. Jeg haaber, det skal lykkes at finde en Vej frem, saa vi kan give Tjenestemændene Erstatning paa samme Grundlag, som det var tænkt ved det Forslag, der er stemt ud i Landstinget. Jeg haaber det, Rigsdagen vil i hvert Fald faa Lejlighed til at beskæftige

sig dermed. Om det konservative Folkeparti vil udfolde alle sine Anstrengelser for at sabotere dette sidste Forsøg, ved jeg naturligvis ikke — jeg haaber det ikke, jeg ønsker, vi vil kunne samarbejde om at give Tjenestemændene den Lønordning, som de har ønsket, og som de har bedt Rigsdagen om at give dem.

**Korsgaard:** Det ærede Medlem Hr. Valdemar Olsen saavel som den højtærede Finansminister udtalte, at de var bange for at lade Sagen gaa tilbage til Landstinget, da de ikke kunde vide, hvad der kunde ske der. At en saadan Udtalelse kan fremsættes af det ærede Medlem Hr. Valdemar Olsen, skal jeg lade ligge, men at den kan fremsættes af en Minister, som jellige er Landstingsmand, forekommer mig unægtelig saare mærkeligt. Og det forekommer mig ikke mindre mærkeligt, at man fra Regeringsbænkene mener at kunne motivere et saadant Standpunkt med, at den højtærede Finansminister kender Landstinget. Jeg tror dog ærlig talt, der kunde være Grund til, at de to Ting havde saa megen Respekt for hinanden, at de gik ud fra, at naar de en Gang i et givet Øjeblik havde sagt eet, løb de ikke fra det i det næste Øjeblik. — Og det tror den højtærede Finansminister jo heller slet ikke, thi saa vilde han være en saa overmaade ringe Menneskekender, som nogen kunde være. Meget ondt kan der maaske siges om Landstinget, men at Landstinget kører fra den ene Side af en Vej til den anden, tror jeg ikke, man kan sige med synderlig Ret. Nej, den højtærede Finansminister ved saare vel, at det Forslag, der her er stillet af det konservative Folkeparti, og som det konservative Folkeparti i Landstinget har givet sin Billigelse, kunde meget vel gennemføres.

Det ærede Medlem Hr. Rode talte om en beklagelig Ting, der var kommet ind i Forhandlingerne, hvorved de, der, naar alt kom til alt, vilde give det samme Beløb til Tjenestemændene, var kommet ud af Kontakt med hinanden. Jeg kan for saa vidt ogsaa beklage dette, men det er nu en Gang saaledes i dette Land, at en Regering har Føerskabet, ikke mindst naar det gælder Sama.bejdet mellem de to Ting, idet Medlemmer fra dette Ting jo ikke direkte kan deltage i Forhandlingerne i det andet høje Ting. Jeg maa hævde, at naar disse 2½ Mll. Kr. i dette Øjeblik gaar ud til Skade for Tjenestemændene og sikkert ikke kommer ind igen paa det af Finansministeren nu antydede Grundlag, saa